

UCHWAŁA NR 118/2023
SENATU UNIwersYTETU WROCLAWSKIEGO
z dnia 24 maja 2023 r.

**w sprawie programu studiów dla kierunku *Filologia czeska*
na poziomie studiów pierwszego stopnia**

Na podstawie art. 28 ust. 1 pkt 11 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. 2023 poz. 742) uchwała się, co następuje:

§ 1. Senat Uniwersytetu Wrocławskiego ustala program studiów dla kierunku *Filologia czeska* na poziomie studiów pierwszego stopnia o profilu ogólnoakademickim dla cykli kształcenia rozpoczynających się od roku akademickiego 2023/2024 w brzmieniu określonym w załączniku do niniejszej uchwały.

§ 2. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Senatu UWr
Rektor: *prof. R. Olkiewicz*

PROGRAM STUDIÓW

Kierunek studiów: **Filologia czeska**

Dyscypliny naukowe: **językoznawstwo (67 %), literaturoznawstwo (33 %)**

Poziom kształcenia: **studia pierwszego stopnia**

Poziom kwalifikacji: **6 Polskiej Ramy Kwalifikacji**

Profil kształcenia: **ogólnoakademicki**

Forma studiów: **stacjonarna**

Tytuł zawodowy: **licencjat**

Nazwa wydziału: **Wydział Filologiczny**

OPIS ZAKŁADANYCH EFEKTÓW UCZENIA SIĘ DLA KIERUNKU STUDIÓW

Kod efektu uczenia się dla kierunku studiów	<u>Efekty uczenia się dla kierunku studiów</u> Po ukończeniu studiów pierwszego stopnia na kierunku <i>Filologia czeska</i> absolwent uzyska efekty uczenia się w zakresie:	Odniesienie do charakterystyk drugiego stopnia PRK (kody)
WIEDZA		
K_W01	ma zaawansowaną wiedzę o miejscu i znaczeniu językoznawstwa i literaturoznawstwa w systemie nauk humanistycznych oraz o ich specyfice przedmiotowej i metodologicznej. Rozumie w podstawowym zakresie powiązania pomiędzy dziedzinami nauki i dyscyplinami naukowymi, w szczególności relacje między naukami wykorzystywanymi w badaniach filologicznych oraz w praktyce filologicznej a innymi dyscyplinami, zwłaszcza z dziedziny nauk humanistycznych	P6S_WG
K_W02	zna w stopniu zaawansowanym terminologię z zakresu literaturoznawstwa i językoznawstwa	P6S_WG
K_W03	ma zaawansowaną wiedzę o źródłach informacji (opracowania encyklopedyczne, syntezy podręcznikowe, studia monograficzne, słowniki, gramatyki) dotyczących języka czeskiego oraz jego literatury i kultury	P6S_WG
K_W04	ma uporządkowaną wiedzę szczegółową z zakresu dziedzin nauki i dyscyplin naukowych właściwych dla obszaru zainteresowań filologii czeskiej w szczególności z zakresu literaturoznawstwa i językoznawstwa. Ma zaawansowaną wiedzę o głównych kierunkach rozwoju i najważniejszych osiągnięciach w zakresie językoznawstwa i literaturoznawstwa	P6S_WG
K_W05	ma świadomość miejsca polszczyzny wśród innych języków i konieczności doskonalenia sprawności językowej w języku polskim	P6S_WG

K_W06	zna i rozumie w stopniu zaawansowanym metody analizy i interpretacji różnych wytworów kultury charakterystycznych dla dorobku kultury czeskiego obszaru językowego; zna zajmujące się nimi teorie i szkoły badawcze	P6S_WG
K_W07	ma zaawansowaną wiedzę o ogólnych mechanizmach rządzących używaniem języka; zna podstawowe narzędzia i metody opisu zjawisk językowych	P6S_WG
K_W08	ma uporządkowaną i zaawansowaną wiedzę o systemach fonologicznym, gramatycznym i leksykalnym języka czeskiego, a także o ich historycznej zmienności. Ma wiedzę o możliwościach funkcjonalnych języka polskiego. Wiej, jak dokonać odstawowego zestawienia struktur i zjawisk języka polskiego oraz czeskiego, a także ma podstawową wiedzę o przechodzeniu od struktur jednego języka do struktur drugiego	P6S_WG
K_W09	ma zaawansowaną wiedzę dotyczącą najważniejszych zjawisk z historii literatury i kultury języka czeskiego od jego początków do czasów współczesnych oraz ważnych ośrodków życia literackiego i kulturalnego	P6S_WG
K_W10	zna i rozumie w stopniu zaawansowanym fundamentalne dylematy współczesnej cywilizacji. Ma zaawansowaną wiedzę o historii Czech, obejmującą najważniejsze wydarzenia i postaci. Ma wiedzę o współczesnych społecznych, politycznych i artystycznych realiach w Republice Czeskiej	P6S_WG P6S_WK
K_W11	ma zaawansowaną wiedzę o polskich instytucjach kultury i orientację w życiu kulturalnym w Polsce oraz w Czechach	P6S_WG P6S_WK
K_W12	zna i rozumie w sposób zaawansowany podstawowe pojęcia i zasady z zakresu ochrony prawa autorskiego	P6S_WK
K_W13	zna i rozumie w stopniu podstawowym prawa regulujące współczesnym rynkiem pracy oraz zasady tworzenia i rozwoju różnych form przedsiębiorczości	P6S_WK
UMIEJĘTNOŚCI		
K_U01	potrafi wyszukiwać, selekcjonować, analizować, oceniać i użytkować wiedzę z zakresu literaturoznawstwa i językoznawstwa z wykorzystaniem różnych źródeł i metod	P6S_UW
K_U02	potrafi zastosować elementarne zasady i procedury badawcze, formułować i analizować problemy, formułować wnioski, opracować i zaprezentować rezultaty pracy w zakresie językoznawstwa i literaturoznawstwa obszaru języka czeskiego	P6S_UW
K_U03	potrafi samodzielnie zdobywać wiedzę i rozwijać umiejętności badawcze w zakresie wybranego obszaru literaturoznawstwa lub językoznawstwa. Potrafi formułować i rozwiązywać nietypowe problemy oraz wykonywać zadania w warunkach nie w pełni przewidywalnych, wykorzystując wskazówki opiekuna naukowego i literaturę przedmiotu. Właściwie dobiera źródła i informacje, które krytycznie ocenia, dokonuje ich analizy i syntezy. Potrafi dobrać i zastosować właściwe metody i narzędzia, w tym zaawansowane techniki informacyjno-komunikacyjne	P6S_UW

K_U04	potrafi posługiwać się podstawowymi narzędziami badawczymi wypracowanymi na gruncie filologii czeskiej i pojęciami dla niej właściwymi	P6S_UW
K_U05	potrafi identyfikować różne rodzaje wytworów kultury będące przedmiotem badań literaturoznawstwa i językoznawstwa	P6S_UW
K_U06	potrafi, posługując się typowymi metodami, analizować wytwory kultury charakterystyczne dla obszaru kultury języka czeskiego oraz interpretować je, dążąc do określenia ich znaczeń, zakresu oddziaływania społecznego oraz ich miejsca w procesie historycznym i w przemianach kultury	P6S_UW
K_U07	potrafi zastosować w wypowiedzi ustnej i pisemnej odpowiednią argumentację merytoryczną, z wykorzystaniem poglądów innych osób znanych z różnych źródeł oraz formułować wnioski. Używa specjalistycznej terminologii	P6S_UK
K_U08	potrafi porozumiewać się ze specjalistami w zakresie literaturoznawstwa i językoznawstwa w języku czeskim i w języku polskim, wykorzystując różne kanały i techniki komunikacyjne, z użyciem specjalistycznej terminologii; potrafi przedstawiać i oceniać różne opinie i stanowiska, np. w debacie	P6S_UK
K_U09	potrafi tworzyć (w języku czeskim i w języku polskim) teksty pisane należące do określonego gatunku, właściwe dla określonej sytuacji komunikacyjnej; potrafi przy tym wykorzystać podstawowe prace teoretyczne i różnorodne źródła	P6S_UK P6S_UW
K_U10	potrafi tworzyć (w języku czeskim i w języku polskim) teksty ustne należące do określonego gatunku, właściwe dla określonej sytuacji komunikacyjnej; potrafi przy tym wykorzystać podstawowe prace teoretyczne i różnorodne źródła	P6S_UK P6S_UW
K_U11	ma adekwatne do poziomu kształcenia umiejętności językowe w zakresie języka czeskiego, zgodne z obiektywnie określonymi wymaganiami (odniesieniem jest poziom C1 wg wymagań ESOKJ)	P6S_UK
K_U12	ma adekwatne do poziomu kształcenia umiejętności językowe w zakresie drugiego (dodatkowego) języka obcego, innego niż język czeski, zgodne z obiektywnie określonymi wymaganiami (odniesieniem jest poziom B1 wg wymagań ESOKJ)	P6S_UK
K_U13	potrafi planować i organizować pracę własną i zespołową; w pracy zespołowej umie skutecznie współpracować z innymi uczestnikami, przyjmuje w nim różne role, dzieli się posiadaną wiedzą i umiejętnościami	P6S_UO
K_U14	umie odpowiednio określić priorytety służące realizacji zadań; potrafi gospodarować czasem i realizować określone zadania w wyznaczonych terminach	P6S_UO
K_U15	potrafi samodzielnie planować i realizować rozwój swojej wiedzy i własnych kompetencji, zwłaszcza umiejętności językowych	P6S_UU
KOMPETENCJE SPOŁECZNE		
K_K01	jest gotów do krytycznej oceny posiadanej wiedzy i odbieranych treści	P6S_KK

K_K02	jest gotów do uznawania znaczenia wiedzy w rozwiązywaniu problemów poznawczych i praktycznych oraz zasięgania opinii ekspertów w przypadku trudności z samodzielnym rozwiązaniem problemu	P6S_KK
K_K03	jest gotów do odpowiedzialnego pełnienia ról zawodowych, ma świadomość znaczenia zasad etyki zawodowej i uczciwości intelektualnej w działaniach własnych i innych osób; postępuje zgodnie z tymi zasadami; jest przygotowany do tego, by dbać o dorobek i tradycje zawodu filologa	P6S_KR
K_K04	ma świadomość różnic kulturowych i związanych z tym wyzwań, potrafi w praktyce stosować wiedzę o mechanizmach komunikacji interkulturowej	P6S_KK P6S_KO
K_K05	potrafi uczestniczyć w życiu kulturalnym, korzystać z różnorodnych jego form i różnych mediów	P6S_KO
K_K06	jest świadomy współodpowiedzialności za zachowanie dziedzictwa kulturowego danego regionu, kraju (zwłaszcza ojczystego, Polski oraz Czech), Europy	P6S_KO
K_K07	jest gotów do wypełniania zobowiązań społecznych, współorganizowania działalności na rzecz środowiska społecznego; potrafi inicjować działania na rzecz interesu publicznego; myśli i działa w sposób przedsiębiorczy	P6S_KO

Objaśnienie symboli:

PRK – Polska Rama Kwalifikacji

P6S_WG/P7S_WG – kod składnika opisu kwalifikacji dla poziomu 6 i 7 w charakterystykach drugiego stopnia Polskiej Ramy Kwalifikacji

K (przed podkreśleniem) - kierunkowe efekty uczenia się

W - kategoria - wiedza

U - kategoria - umiejętności

K (po podkreśleniu) – kategoria - kompetencje społeczne

01, 02, 03 i kolejne - kolejny numer kierunkowego efektu uczenia się

POKRYCIE EFEKTÓW UCZENIA SIĘ OKREŚLONYCH W CHARAKTERYSTYKACH DRUGIEGO STOPNIA POLSKIEJ RAMY KWALIFIKACJI PRZEZ EFEKTY KIERUNKOWE

Kod składnika opisu Polskiej Ramy Kwalifikacji	Efekty uczenia się określone w charakterystykach drugiego stopnia Polskiej Ramy Kwalifikacji	Odniesienie do efektów uczenia się dla kierunku <i>Filologia czeska</i>
WIEDZA		
P6S_WG	w zaawansowanym stopniu – wybrane fakty, obiekty i zjawiska oraz dotyczące ich metody i teorie wyjaśniające złożone zależności między nimi, stanowiące podstawową wiedzę ogólną z zakresu dyscyplin naukowych lub artystycznych tworzących podstawy teoretyczne oraz wybrane zagadnienia z zakresu wiedzy szczegółowej – właściwe dla programu studiów, a w przypadku studiów o profilu praktycznym – również zastosowania praktyczne tej wiedzy w działalności zawodowej związanej z ich kierunkiem	K_W01, K_W02, K_W03, K_W04, K_W05, K_W06, K_W07, K_W08, K_W09, K_W10, K_W11

P6S_WK	fundamentalne dylematy współczesnej cywilizacji, podstawowe ekonomiczne, prawne, etyczne i inne uwarunkowania różnych rodzajów działalności zawodowej związanej z kierunkiem studiów, w tym podstawowe pojęcia i zasady z zakresu ochrony własności przemysłowej i prawa autorskiego podstawowe zasady tworzenia i rozwoju różnych form przedsiębiorczości	K_W10, K_W11, K_W12, K_W13
UMIEJĘTNOŚCI		
P6S_UW	wykorzystywać posiadaną wiedzę – formułować i rozwiązywać złożone i nietypowe problemy oraz wykonywać zadania w warunkach nie w pełni przewidywalnych przez: właściwy dobór źródeł i informacji z nich pochodzących, dokonywanie oceny, krytycznej analizy i syntezy tych informacji, dobór oraz stosowanie właściwych metod i narzędzi, w tym zaawansowanych technik informacyjno-komunikacyjnych wykorzystywać posiadaną wiedzę – formułować i rozwiązywać problemy oraz wykonywać zadania typowe dla działalności zawodowej związanej z kierunkiem studiów – w przypadku studiów o profilu praktycznym	K_U01, K_U02, K_U03, K_U04, K_U05, K_U06, K_U09, K_U10
P6S_UK	komunikować się z otoczeniem z użyciem specjalistycznej terminologii brać udział w debacie – przedstawiać i oceniać różne opinie i stanowiska oraz dyskutować o nich posługując się językiem obcym na poziomie B2 Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego	K_U07, K_U08, K_U09, K_U10, K_U11, K_U12
P6S_UO	planować i organizować pracę indywidualną oraz w zespole współdziałać z innymi osobami w ramach prac zespołowych (także o charakterze interdyscyplinarnym)	K_U13, K_U14
P6S_UU	samodzielnie planować i realizować własne uczenie się przez całe życie	K_U15
KOMPETENCJE SPOŁECZNE		
P6S_KK	krytycznej oceny posiadanej wiedzy i odbieranych treści uznawania znaczenia wiedzy w rozwiązywaniu problemów poznawczych i praktycznych oraz zasięgania opinii ekspertów w przypadku trudności z samodzielnym rozwiązaniem problemu	K_K01, K_K02, K_K04
P6S_KO	wypełniania zobowiązań społecznych, współorganizowania działalności na rzecz środowiska społecznego inicjowania działań na rzecz interesu publicznego, myślenia i działania w sposób przedsiębiorczy	K_K04, K_K05, K_K06, K_K07
P6S_KR	odpowiedzialnego pełnienia ról zawodowych, w tym: – przestrzegania zasad etyki zawodowej i wymagania tego od innych, – dbałości o dorobek i tradycje zawodu	K_K03

Objaśnienie symboli:

P6S_WG/P7S_WG – kod składnika opisu kwalifikacji dla poziomu 6 i 7 w charakterystykach drugiego stopnia Polskiej Ramy Kwalifikacji K (przed podkreśleniem) - kierunkowe efekty kształcenia

W – kategoria - wiedza

U – kategoria - umiejętności

K (po podkreśleniu) – kategoria - kompetencje społeczne

MATRYCA EFEKTÓW UCZENIA SIĘ, FORM ICH REALIZACJI ORAZ METOD WERYFIKACJI**Filologia czeska studia I stopnia (część I) zajęcia lub moduły zajęć**

Nazwa przedmiotu	PNJCz – fonetyka 1	PNJCz – fonetyka 2	PNJCz – fonetyka 3	PNJCz – fonetyka 4	PNJCz – leksyka 1	PNJCz – leksyka 2	PNJCz – leksyka 3	PNJCz – leksyka 4	PNJCz – leksyka 5	PNJCz – leksyka 6	PNJCz – gramatyka funkcjonalna 1	PNJCz – gramatyka funkcjonalna 2	PNJCz – gramatyka funkcjonalna 3	PNJCz – gramatyka funkcjonalna 4	PNJCz – gramatyka funkcjonalna 5	PNJCz – gramatyka funkcjonalna 6	PNJCz – praca z tekstem 1	PNJCz – praca z tekstem 2	PNJCz – praca z tekstem 3	PNJCz – praca z tekstem 4	PNJCz – praca z tekstem 5	PNJCz – praca z tekstem 6	
językoznawstwo (dyscyplina / punkty ECTS)	2	2	2	2	2	3	2	3	2	3	4	5	2	3	2	3	2	3	2	2	2	2	3
literaturoznawstwo (dyscyplina / punkty ECTS)																							
ZAKŁADANE EFEKTY UCZENIA SIĘ																							
WIEDZA																							
K_W01																							
K_W02																							
K_W03																							
K_W04																							
K_W05																							
K_W06																							
K_W07	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X

K_W08																						
K_W09																						
K_W10																						
K_W11																						
K_W12																						
K_W13																						
UMIEJĘTNOŚCI																						
K_U01																						
K_U02																						
K_U03																						
K_U04																						
K_U05																						
K_U06																						
K_U07																						
K_U08																						
K_U09					X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
K_U10					X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
K_U11	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
K_U12																						
K_U13																						
K_U14																						

K_W08	X		X		X	X	X												X	X	X
K_W09									X		X		X		X				X	X	
K_W10																	X	X	X		
K_W11																	X	X			
K_W12																					
K_W13																					
UMIEJĘTNOŚCI																					
K_U01			X		X	X	X												X		
K_U02																				X	
K_U03										X		X		X		X					
K_U04	X	X	X	X	X	X	X	X												X	X
K_U05																					
K_U06																				X	
K_U07																					
K_U08																					
K_U09																					
K_U10																					
K_U11																					
K_U12																					
K_U13																					
K_U14																					
K_U15																					
KOMPETENCJE SPOŁECZNE																					
K_K01		X		X				X										X	X		

K_K02	x		X		X	X	X												X	X	
K_K03																					
K_K04																			X		
K_K05																					
K_K06																X	X			X	X
K_K07																					
formy realizacji	wykład	x		X		X		x		X		X		X		X		X		X	
	ćwiczenia		X		X		X		X		X		X		X						X
	konwersatorium																				
	praktyka																				
	seminarium																				
metody weryfikacji	egzamin	x		X		X		x			X				X		X	X	X	X	X
	Projekt/prezentacja		x							X											
	praca pisemna											X									
	sprawdzian pisemny		X		x		X		X		X		X		X						X
	wypowiedź ustna										X				X		X				X
	wypracowanie																				
	zadanie domowe							X													
	raport																				
inne									x					X							

Filologia czeska studia I stopnia (część III) zajęcia lub moduły zajęć

Nazwa przedmiotu	Wstęp do językoznawstwa	Wstęp do filologii słowiańskiej	Literaturoznawstwo w teorii i praktyce 1	Literaturoznawstwo w teorii i praktyce 2	Etyka pracy naukowej	Seminarium licencjackie (językoznawcze) 1	Seminarium licencjackie (językoznawcze) 2	Seminarium licencjackie (literaturoznawcze) 1	Seminarium licencjackie (literaturoznawcze) 2	Drugi język słowiański 1	Drugi język słowiański 2	Drugi język słowiański 3	Drugi język słowiański 4
językoznawstwo (dyscyplina / punkty ECTS)	2	2				6	7			2	2	2	2
literaturoznawstwo (dyscyplina / punkty ECTS)			2	2	1			6	7				
ZAKŁADANE EFEKTY UCZENIA SIĘ													
WIEDZA													
K_W01	X												
K_W02	X		X	X									
K_W03	X				X	X	X	X	X				
K_W04			X	X									
K_W05		X											
K_W06		X						x	X				
K_W07													
K_W08													
K_W09													
K_W10													
K_W11													
K_W12					X	X	X	X	X				

K_W13													
UMIEJĘTNOŚCI													
K_U01	X	X			X					X	X	X	X
K_U02													
K_U03						X	X	X	X				
K_U04													
K_U05													
K_U06													
K_U07													
K_U08													
K_U09			X	X						X	X	X	X
K_U10			X	X						X	X	X	X
K_U11													
K_U12										X	X	X	X
K_U13										X	X	X	X
K_U14						X	X	X	X				
K_U15													
KOMPETENCJE SPOŁECZNE													
K_K01	X	X	X	X						X	X	X	X
K_K02					X								
K_K03						X	X	X	X				
K_K04													
K_K05													
K_K06													

K_K07														
formy realizacji	wykład													
	ćwiczenia									X	X	X	X	
	konwersatorium	X	X	X	X	X								
	praktyka													
	seminarium						X	X	X	X				
metody weryfikacji	egzamin													
	projekt/prezentacja		X			X								
	praca pisemna						X	X	X	X				
	wypowiedź ustna									X	X	X	X	
	sprawdzian pisemny		X							X	X	X	X	
	wypracowanie									X	X	X	X	
	zadanie domowe			X	X					X	X	X	X	
	raport													
	inne	X ^{1,2}		X ^{1,2}	X ^{1,2}	X ¹								

Filologia czeska studia I stopnia (część IV) zajęcia lub moduły zajęć

Nazwa przedmiotu	zajęcia ograniczonego wyboru (sem. 1)	zajęcia ograniczonego wyboru (sem. 2)	zajęcia ograniczonego wyboru (sem. 3)	zajęcia ograniczonego wyboru (sem. 4)	zajęcia ograniczonego wyboru (sem. 5)	zajęcia ograniczonego wyboru (sem. 6)	Zajęcia opcyjne (sem. 1)	Zajęcia opcyjne (sem3)	Zajęcia opcyjne (sem 4)	Język obcy nowożytny	Wychowanie fizyczne	Rynek pracy	Szkolenie wstępne w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy oraz ochrony przeciwpożarowej
językoznawstwo (dyscyplina / punkty ECTS)	3			2	2		3		3	12			
literaturoznawstwo (dyscyplina / punkty ECTS)	3	3	2			2		5					
nauki społeczne (punkty ECTS)		2										1	
ZAKŁADANE EFEKTY UCZENIA SIĘ													
WIEDZA													
K_W01							X	X	X				
K_W02							X	X	X				
K_W03							X	X	X				
K_W04							X	X	X				
K_W05							X	X	X				
K_W06							X	X	X				
K_W07							X	X	X				
K_W08							X	X	X				
K_W09							X	X	X				
K_W10							X	X	X				
K_W11							X	X	X				

K_W12							X	X	X				
K_W13							X	X	X			X	
UMIEJĘTNOŚCI													
K_U01							X	X	X				
K_U02							X	X	X				
K_U03							X	X	X				
K_U04							X	X	X				
K_U05							X	X	X				
K_U06							X	X	X				
K_U07							X	X	X				
K_U08							X	X	X				
K_U09							X	X	X				
K_U10							X	X	X				
K_U11							X	X	X				
K_U12							X	X	X				
K_U13							X	X	X				
K_U14							X	X	X				
K_U15							X	X	X				
KOMPETENCJE SPOŁECZNE													
K_K01							X	X	X				
K_K02							X	X	X				
K_K03							X	X	X				
K_K04							X	X	X				
K_K05							X	X	X				

K_K06								X	X	X				
K_K07								X	X	X			X	
formy realizacji	wykład	X	X	X	X	X	X	X	X	X				
	ćwiczenia													
	konwersatorium							X	X	X			X	
	praktyka													
	seminarium													
metody weryfikacji	egzamin	X	X											
	projekt/prezentacja			X	X			X	X	X				
	praca pisemna													
	wypowiedź ustna			X	X	X	X	X	X	X				
	sprawdzian pisemny			X	X	X	X	X	X					
	wypracowanie			X	X			X	X	X				
	zadanie domowe													
	raport													
	inne													

Oznaczenie symboli:

K (przed podkreśleniem) – kierunkowe efekty kształcenia

W – kategoria wiedzy

U – kategoria umiejętności

K (po podkreśleniu) – kategoria kompetencji społecznych

01, 02, 03 i kolejne – numer efektu kształcenia

skrót:

PNJCz – praktyczna nauka języka czeskiego

GWJCz – gramatyka współczesnego języka czeski

TRZĘCI PROGRAMOWE

L.p.	Nazwa przedmiotu	Treści programowe
1.	PNJCz – fonetyka 1	1. Czeski alfabet; 2. Akcent; 3. Iloczas; 4. Poprawna wymowa: - samogłosek a, á, - samogłosek e, é, - samogłosek i, í, - samogłosek i, y a í, ý, - samogłosek o, ó, - samogłosek u, ú; 2. Wymowa dyftongów eu i ou.
2.	PNJCz – leksyka 1	1. Dane personalne: imię i nazwisko, adres, wiek, data urodzenia, narodowość, rodzina, zwroty grzecznościowe; 2. Rodzina. Członkowie rodziny. Cechy wyglądu oraz charakteru człowieka. Praca. Nazwy zawodów; 3. Dzień powszedni. Pory dnia, wykonywane czynności, posiłki. Dni tygodnia. Nazwy miesięcy. Pory roku. Pogoda; 4. Czas wolny: zainteresowania, rozrywka, kino, teatr, telewizja itp.; 5. Dom: wyposażenie mieszkania, wygląd domu. Opis pomieszczenia. Kolory. Miejsce zamieszkania – miasto/ wieś; 6. Czeska Republika - geografia. Państwo, naród, święta narodowe; 7. Żywność: kupowanie żywności, nazwy produktów oraz potraw. Restauracja. Jadłospis.
3.	PNJCz – gramatyka funkcjonalna 1	1. Alfabet czeski vs alfabet polski – różnice i podobieństwa; zapis głosek przy użyciu alfabetu czeskiego; akcent; intonacja; 2. Rzeczownik – podstawowe typy deklinacyjne rodzaju żeńskiego, nijakiego, męskonieżywotnego i żywotnego oraz ich zastosowanie w praktyce; 3. Czasownik – podstawowe i pomocnicze typy odmian, formy fleksyjne czasowników regularnych w czasie teraźniejszym; 4. Zaimki osobowe i dzierżawcze, wskazujące, zwrotne i pytajne i ich formy podstawowe; 5. Formy deklinacyjne przymiotników twar-dotematowych i miękkotematowych; stopniowanie przymiotników; przymiotnik <i>rád</i> ; 6. Liczebnik – podstawowe formy liczebników głównych i porządkowych; 7. Szyk wyrazów w zdaniu; 8. Ćwiczenia ortograficzne.
4.	PNJCz – praca z tekstem 1	1. Analiza leksykalna, stylistyczna, gramatyczna, przekład – na podstawie tekstów zawartych w podręczniku wiodącym.
5.	Historia Czech 1	1. Państwo Samona i Rzesza Wielkomorawska; 2. Przemysłidzi. Księstwo Czeskie w X-XI w.; 3. Od rozbitcia dzielnicowego do Królestwa Czech. Dzieje monarchii Przemysłidów w XII i XIII w.; 4. Czeska polityka, gospodarka i kultura za Przemysła Ottokar II i Wacława II.; 5. Walki o władzę po wymarcu Przemysłidów i początek panowania Luksemburgów; 6. Karol IV Luksemburski: Korona Czeska (prawo, polityka gospodarka); 7. Osiągnięcia kulturalne doby luksemburskiej; 8. Konflikty przełomu XIV i XV w., geneza husytyzmu; 9. Wojny husyckie. 10. Zmagania o tron czeski po śmierci Zygmunta Luksemburskiego; Jerzy z Podiebradów i Maciej Korwin.; 11. Jagiellonowie na czeskim tronie. Kultura i sztuka późnego średniowiecza; 12. Reformacja w Czechach; początek panowania Habsburgów. Renesans; 13. Konflikty na tle wyznaniowym. Wybuch powstania stanów czeskich i jego skutki; 14. Wojna trzydziestoletnia na ziemiach czeskich.
6.	Wstęp do językoznawstwa	1. Język jako przedmiot językoznawstwa; 2. Podstawowe pojęcia lingwistyczne i definicja języka; 3. Język jako system znakowo-komunikacyjny; 4. Funkcje społeczne języka i mówienia; 5. Opis systemu językowego: podsystemy fonologiczny, morfologiczny, syntaktyczny, leksykalno-semantyczny; 6. Klasyfikacja genetyczna języków: jednostki klasyfikacyjne, miejsce języków słowiańskich wśród języków świata.
7.	Literaturoznawstwo w teorii i praktyce 1	Cechy swoiste literatury, wyróżniki i sztuki pokrewne. Nauka o literaturze i jej działy. Pojęcie i główne elementy struktury dzieła literackiego. Genologia. Epika, liryka, dramat. Analiza utworów epickich, lirycznych i dramatycznych. Tworzenie wypowiedzi literackich.

8.	Etyka pracy naukowej	Terminologia naukowa, kształtowanie właściwej postawy badacza wobec własnej i cudzej pracy naukowej, kryteria oceny pracy naukowej; zasady gromadzenia literatury przedmiotu; sporządzanie notatek i wyciągów z literatury, opracowywanie materiału naukowego; sposoby sporządzania bibliografii naukowej, zasady tworzenia adresów bibliograficznych i sporządzania przypisów; układ pracy naukowej; styl pisarstwa naukowego, poprawność językowa.
9.	PNJCz – fonetyka 2	1. Poprawna wymowa: -r i l zgłoskotwórczego, -š, č, ž, - d', t', ň, -ou; 2. Poprawna wymowa: - di, ti, ni w słowach obcego pochodzenia, - grup spółgłoskowych kv, sv, tv, cv, chv, -grup bě, pé, vě; dě, tě, ně, mě i mně; 3. Wymowa głosek podwojonych; 4. Samogłoski krótkie. Powtórzenie; 5. Samogłoski długie. Powtórzenie.
10.	PNJCz – leksyka 2	1. Wycieczka po mieście. Topografia miasta, kierunki, architektura, zabytki. Określanie czasu; 2. Części ciała. Wygląd zewnętrzny. Usposobienie człowieka - pozytywne i negatywne cechy charakteru; 3. Zakupy. Rodzaje sklepów i usług. Nazwy części garderoby, rozmiary, kolory; 4. Zdrowie, Wizyta u lekarza oraz aptece. Nazwy lekarskich specjalizacji. Organy wewnętrzne człowieka; 5. Usługi: poczta, telefon; 6. Podróżowanie: środki transportu; 7. Przyroda. Pogoda. Pory roku; 8. Święta Wielkanocne; zwyczaje, tradycje.
11.	PNJCz – gramatyka funkcjonalna 2	1. Rzeczownik – Używanie form fleksyjnych typowych rzeczowników podstawowych wzorów odmian (ze szczególnym uwzględnieniem połączeń z przyimkami). Mianownik i biernik liczby mnogiej rodzaju męskonieżywotnego, żeńskiego i nijakiego. dopełniacz I. pojedynczej i mnogiej; 2. Przymiotnik - formy deklinacyjne przymiotników twardo- i miękkotematowych. Tworzenie stopnia wyższego i najwyższego. Stopniowanie przymiotników (użycie szczególnie form prostych). Stopniowanie opisowe; 3. Przysłówek - stopniowanie przysłówków; przysłówki przeczące; 4. Zaimek – zaimki osobowe i dzierżawcze, niektóre formy zaimków pytajnych i wskazujących; zaimki przeczące; 5. Czasownik – użycie form fleksyjnych typowych czasowników regularnych (oraz niektórych nieregularnych) w czasie teraźniejszym, przeszłym i przyszłym; tryb przypuszczający; tryb rozkazujący; aspekt czasownika; 6. Liczebnik – odmiana liczebników głównych, porządkowych i ułamków; 7. Ćwiczenia ortograficzne.
12.	PNJCz – praca z tekstem 2	1. Analiza leksykalna, stylistyczna, gramatyczna, przekład – na podstawie tekstów zawartych w podręczniku wiodącym.
13.	Wstęp do filologii słowiańskiej	Indoeuropejcy Słowianie. Praojczyzna indoeuropejska, praojczyzna Słowian. Ekspansje Słowian, najstarsze i późniejsze kontakty z innymi ludami. Najstarsze wzmianki o Słowianach. Język prasłowiański. Współczesne języki słowiańskie a język prasłowiański. Misja morawska. Konstantyn i Metody, obrządek słowiański. Ośrodki piśmiennictwa starosłowiańskiego. Język starosłowiański, glagolica i cyrylica. Najważniejsze zabytki piśmiennictwa starosłowiańskiego. Elementy mitologii słowiańskiej. Dwa modele bilingwizmu u Słowian: Slavia orthodoxa i Slavia latina. Gramatyki języka staro-cerkiewnosłowiańskiego. Najstarsze gramatyki języków słowiańskich na tle gramatyk europejskich. Słowiańskie przekłady Biblii na tle przekładów Biblii na inne języki europejskie. Prawosławie vs. katolicyzm. Kontakty Polaków z innymi narodami słowiańskimi. Języki bałkańskiej ligi językowej na tle innych języków słowiańskich. Przegląd i charakterystyka poszczególnych języków słowiańskich.
14.	Literaturoznawstwo w teorii i praktyce 2	Epika, liryka, dramat – poszerzenie wiedzy o rodzajach literackich. Liryka i jej podziały. Stylistyka. Środki brzmieniowe. Organizacja warstwy znaczeniowej. Stylizacja. Tropy stylistyczne. Wybory stylistyczne w obrębie składni. Wersyfikacja. Analiza utworów literackich. Tworzenie wypowiedzi literackich.

15.	Gramatyka współczesnego języka czeskiego (fonetyka i fonologia) - wykład	1. Nauki o języku a gramatyka. Płaszczyzny opisu języka. Gramatyki. 2. Język czeski. Charakterystyka geograficzno-kulturowa, genetyczna i typologiczna. Główne odmiany komunikatywne języka czeskiego. 3. Fonetyka i fonologia jako działy gramatyki opisowej. Głoska a fonem. Zapis fonetyczny i fonologiczny. 4. Metody opisu głosek. Aparat mowy, artykulacja. Kryteria artykulacyjne. 5. Opis samogłosek czeskich. Alfabet czeski-cechy diakrytyczne i inne. Zapis fonetyczny. Iloczas. Pary opozycyjne. Paronimy. 6-7. Opis spółgłosek czeskich. Cechy artykulacyjne. 8. Systemowa organizacja fonemów spółgłoskowych (opozycje). System fonologiczny- zasób fonemów języka czeskiego, warianty, typy opozycji. 9. Fonotaktyka. Połączenia typowe i rzadkie. Pary opozycyjne c.d. 10. Upodobnienia w wymowie spółgłosek. Asymilacja dźwięczności. Zasady upodobnień. 11. Upodobnienia pod względem sposobu i miejsca artykulacji. 12. Upodobnienia grup spółgłoskowych i reguły adaptacji fonetycznej wyrazów obcych. 13. Fonem- sylaba- -morfem-leksem. Podział wypowiedzi na sylaby, morfemy, wyrazy. 14. Akcent wyrazowy. Akcent w wyrazach z r i l. Akcent w sylabach długich, w wyrazach wielosylabowych. Zestroje akcentowe. 15. Akcent zdaniowy i intonacja.
16.	Gramatyka współczesnego języka czeskiego (fonetyka i fonologia) - ćwiczenia	1. Nauki o języku a gramatyka. Płaszczyzny opisu języka. Gramatyki; 2. Język czeski. Charakterystyka geograficzno-kulturowa, genetyczna i typologiczna. Główne odmiany komunikatywne języka czeskiego; 3. Fonetyka i fonologia jako działy gramatyki opisowej. Głoska a fonem. Zapis fonetyczny i fonologiczny; 4. Metody opisu głosek. Aparat mowy, artykulacja. Kryteria artykulacyjne; 5. Opis samogłosek czeskich. Alfabet czeski-cechy diakrytyczne i inne. Zapis fonetyczny. Iloczas. Pary opozycyjne. Paronimy; 6-7. Opis spółgłosek czeskich. Cechy artykulacyjne; 8. Systemowa organizacja fonemów spółgłoskowych (opozycje); System fonologiczny- zasób fonemów języka czeskiego, warianty, typy opozycji; 9. Fonotaktyka. Połączenia typowe i rzadkie. Pary opozycyjne c.d.; 10. Upodobnienia w wymowie spółgłosek. Asymilacja dźwięczności. Zasady upodobnień; 11. Upodobnienia pod względem sposobu i miejsca artykulacji; 12. Upodobnienia grup spółgłoskowych i reguły adaptacji fonetycznej wyrazów obcych; 13. Fonem- sylaba- -morfem-leksem. Podział wypowiedzi na sylaby, morfemy, wyrazy; 14. Akcent wyrazowy. Akcent w wyrazach z r i l. Akcent w sylabach długich, w wyrazach wielosylabowych. Zestroje akcentowe; 15. Akcent zdaniowy i intonacja.
17.	Historia literatury czeskiej 1 - wykład	Literatura czeska – jej tendencje rozwojowe, nurty literackie, zjawiska kulturowe, ugrupowania literackie, przedstawiciele różnych gatunków literackich. 1. Początki tradycji literackiej piśmiennictwa słowiańskiego. 2. Problematyka średniowiecznych legend. 3. "Kontrowersyjny" charakter średniowiecznej liryki miłosnej. 4. Specyfika piśmiennictwa okresu husytyzmu. 5. Przegląd gatunkowy literatury doby czeskiego humanizmu. 6. Renesansowy charakter literatury jako przejaw ideologicznych przemian. 7. J.A. Komenský na przełomie doby humanizmu i baroku. 8. Homiletyka jako podstawowy gatunek literacki okresu baroku. 9. Tematyka legend barokowych. 10. Ludowy oraz połowicznie ludowy charakter czeskiej literatury okresu XVIII w. 11. Tradycja pieśni straganowej w literaturze czeskiej.
18.	Historia literatury czeskiej 1 - ćwiczenia	1. Piśmiennictwo starosłowiańskie i najstarsze czeskie pieśni religijne (hymnografia staroczeska). 2. Hagiografia średniowieczna. 3. Staroczeska literatura historiograficzna. 4. Najstarsza epika czeska. 5. Średniowieczna psychomachia. 6. Czeski dramat średniowieczny. 7. Jan Amos Komenský- czeski myśliciel, pedagog i reformator. 8. Preromantyzm czeski
19.	Historia Czech 2	1. Ziemie korony czeskiej po wojnie trzydziestoletniej, w centralistycznej monarchii habsburskiej 1648 – 1740; 2. Blaski i cienie kultury baroku. Sytuacja gospodarcza; 3. Wojny prusko-austriackie w XVIII wieku, utrata Śląska, reformy Marii Teresy; 4. Panowanie i reformy cesarza Józefa II – pierwszy okres czeskiego

		<p>odrodzenia narodowego (pokolenie Dobrowskiego). Czeski ruch narodowy do roku 1848; 5. Wydarzenia „Wiosny ludów” na ziemiach czeskich, okres bachowski, upadek systemu bachowskiego i powstanie Austro-Węgier; 6. Następstwa utworzenia Austro-Węgier, okres od 1867 do 1914 r., stosunki czesko-słowackie, nauka szkolnictwo, kultura; 7. Czesi i Słowacy w czasach pierwszej wojny światowej, powstanie niepodległej Czechosłowacji; 8. Czechosłowacka „pierwsza republika”, jej charakter polityczny i społeczny, kultura, rozwój ekonomiczny; 9. Konfrontacja Czechosłowacji z zagrożeniem hitlerowskim, kryzys sude-toniemiecki, traktat w Monachium i upadek „pierwszej republiki”; 10. „Protektorat”, Czesi i Słowacy w czasie drugiej wojny światowej; 12. Okres 1945-1948, wysiedlenie Niemców, obalenie demokracji przez komunistów. Okres stalinizmu; 13. Czechosłowacja w czasie „odwilży” 1956 – 1967. „Praska wiosna” 1968 r. i jej koniec; 14. „Normalizacja” – próba przywrócenia stalinizmu w Czechosłowacji po 1970 r. Kryzys reżimu neostalinowskiego, powstanie opozycji demokratycznej w Czechosłowacji, kultura oficjalna i niezależna; 15. „Aksamitna rewolucja” w 1989 r. i przywrócenie demokracji w Czechosłowacji – główne wydarzenia, w Czechosłowacji lat 1990 – 1992, podział Czechosłowacji na Czechy i Słowację. Współczesna Republika Czeska w latach 1993-2015.</p>
20.	PNJCz – fonetyka 3	<p>1. Poprawna wymowa: -r i l zgłoskotwórczego - wyrazów zapożyczonych, - głoski h w zależności od pozycji w wyrazie, - głoski ř w zależności od pozycji w wyrazie, - głosek miękkich (różnice między czeszczyzną a polszczyzną); 2. Długość (podstawowe różnice między językiem czeskim standardowym a odmianami niestandardowymi).</p>
21.	PNJCz – leksyka 3	<p>1. Powitania, określanie pochodzenia (np. zwyczaje poszczególnych krajów); Rodzina (np. ślub, urlop macierzyński); 3. Sport (dyscypliny sportowe, uprawianie sportu); 4. Podróżowanie (np. wizyta w biurze podróży); 5. Moda (np. zakupy).</p>
22.	PNJCz – gramatyka funkcjonalna 3	<p>1. Czas terażniejszy i przyszły. Mianownik liczby mnogiej: rzeczowniki żywotne rodzaju męskiego; rzeczowniki nieżywotne rodzaju żeńskiego i nijakiego; 2. Czas przeszły. Tryb warunkowy. Biernik liczby pojedynczej i mnogiej. Przyimki łączące się z Biernikiem; zaimki w Bierniku; 3. Tryb rozkazujący. Mowa zależna. Dopełniacz liczby pojedynczej i mnogiej (przyimki łączące się z Dopełniaczem, rekcja czasownika z Dopełniaczem, zaimki w Dopełniaczu); 4. Liczebniki. Miejscownik liczby mnogiej i pojedynczej (przyimki łączące się z Miejscownikiem, rekcja czasownika z Miejscownikiem, zaimki w Miejscowniku); 5. Liczebniki a pluralia tantum. Celownik liczby pojedynczej i mnogiej (przyimki łączące się z Celownikiem, rekcja czasownika z Celownikiem, zaimki w Celowniku). Zwroty z Celownikiem. Wołacz liczby pojedynczej rzeczowników.</p>
23.	PNJCz – praca z tekstem 3	<p>1. Poznawanie się; 2. Narodowości; 3. Rodzina; 4. Sport; 5. Podróże.</p>
24.	Gramatyka współczesnego języka czeskiego (leksykologia i słowotwórstwo) - wykład	<p>1. Leksykologia. Wyraz jako jednostka języka; 2. Formalne zróżnicowanie jednostek leksykalnych języka czeskiego; 3. Klasyfikacje leksemów czeskich. Specyficzne rysy znaczeniowe części mowy; 4. Znaczenie leksykalne. Rodzaje znaczeń; 5. Relacje semantyczne; 6. Leksykon. Charakterystyka zasobu leksykalnego czeszczyzny na tle jej odmian i stylów; 7. Zmienność leksykonu. Zanik i powstawanie wyrazów; 8. Słowotwórstwo. Motywacja wyrazów. Metody tworzenia słów, formanty, afiksy, analiza; 9. Typy zmian znaczeniowych. Kategorie słowotwórcze. Rzeczownikowe kategorie mutacyjne; 10. Rzeczownikowe kategorie modyfikacyjne; 11. Rzeczownikowe kategorie transpozycyjne; 12. Wybrane kategorie słowotwórstwa przymiotników, przysłówków i zaimków; 13. Słowotwórstwo czasowników: aspekt i pokrewne kategorie</p>

		modyfikacyjne; 14. Czasownikowe kategorie mutacyjne i transpozycyjne; 15. Adaptacja wyrazów zapożyczonych.
25.	Gramatyka współczesnego języka czeskiego (leksykologia i słowotwórstwo) - ćwiczenia	1. Charakterystyka zasobu leksykalnego czeszczyzny; 2. Relacje semantyczne; 3. Struktura morfemowa wyrazu i podstawy synchronicznej analizy słowotwórczej; 4. Zróżnicowanie formantów. Derywacja afiksalna, kompozycja, tworzenie skrótów; 5. Rzeczowniki - kategorie mutacyjne (odczasownikowe: nazwy wykonawców czynności, nazwy środków czynności, nazwy wytworów czynności; odprzymiotnikowe nazwy nosicieli cech); 6. Rzeczowniki - kategorie mutacyjne cd. (odrzeczownikowe: nazwy wykonawców czynności, nazwy mieszkańców, nazwy członków grup i środowisk, nazwy miejsc); 7. Rzeczowniki - modyfikacyjne i transpozycyjne; 8. Kolokwium; 9. Przymiotniki - kategorie mutacyjne i modyfikacyjne; 10. Słowotwórstwo przysłówków; 11. Czasowniki - kategorie mutacyjne i transpozycyjne; 12. Czasowniki - kategorie modyfikacyjne; 13. Kolokwium; 14. Kompozycja, rodzaje kompozycji; 15. Derywacja semantyczna. Adaptacja zapożyczeń.
26.	Historia literatury czeskiej 2 - wykład	1. Romantyzm czeski. 2. Ugrupowanie „majowców”. 3. Almanach „Ruch”, grupa „Lumíra”. 4. Proza realistyczna (J. Arbes). 5. „Szkoła narodowa” w czeskiej literaturze. 6. A. Jirásek – nauczyciel historii i piewca husytyzmu. 7. Czasopismo „Moderní revue”, dekadentyzm w czeskiej literaturze. 8. Specyfika twórczości J. Karáska ze Lvovic. 9. Nowe kierunki w literaturze: symbolizm, impresjonizm (twórczość O. Březiny i A. Sovy). 10. Ugrupowanie Czeskiej Moderny. 11. S. Przybyszewski i jego wpływ na czeski modernizm. 12. Kontakty polsko-czeskie na przełomie XIX/XX w. (Miriam). 13. Generacja czeskich „burzycieli”. 14. Teatr Narodowy – twórczość dramatyczna. 15. Ekspresjonizm w twórczości L. Klímy oraz R. Weinera/
27.	Historia literatury czeskiej - ćwiczenia	1. Czeska literatura po 1848 r. między romantyzmem - biedermeierem a realizmem: Mácha, Němcová, Erben, Havlíček-Borovský; 2. Twórcy z ugrupowania „majowców”; 3. Almanach „Ruch”. Grupa „Lumira” - parnasista J. Vrchlický; 4. Proza o tematyce wiejskiej (prowincjonalnej); 5. Model czeskiej prozy historycznej. A. Jirásek – nauczyciel historii i piewca husytyzmu; 6. Neoromantyzm (Juliusz Zeyer); 7. Literatura niemiecka z Czech (pisarze „praskiego kręgu”, ekspresjoniści); 8. Czasopismo „Modernírevue”, dekadentyzm w czeskiej literaturze; 9. Nowe kierunki w literaturze; symbolizm, impresjonizm(twórczość O. Březiny i A. Sovy); 10. Czeska Moderna; 11. S. Przybyszewski i czeski modernizm; 12. Generacja czeskich „burzycieli”; 13. Teatr Narodowy – twórczość dramatyczna; 14. Ekspresjonizm w twórczości L. Klímy oraz R. Weinera; 15. Pisarze katoliccy; 16. Naturalizm w prozie.
28.	Wiedza o kulturze Czech	1. Wprowadzenie: „Poznaj mnie a zrozumiesz”. Polsko-czeskie stereotypy narodowe. 2. Tradycje czeskiej reformacji i jej konsekwencje dla czeskiej kultury. Jan Hus. 3. Oryginalny dorobek czeskiego baroku. „Doba temna”. 4. Tradycje odrodzenia narodowego. Długie trwanie biedermeieru. Kultura ludowa jako źródło inspiracji. 5. Znaczenie I wojny światowej w kulturze czeskiej. J. Haška „Przygody dobrego wojaka Szwejka” a stereotyp „szwejkowszczyzny”. 6. Tradycja czeskiej awangardy. Devětsil. 7. T.G.Masaryk, V. Havel jako postaci symboliczne czeskiej polityki, tradycje czeskiej demokracji. 8. Traumatyzm II wojny światowej: „Heidrychiada”, ruch oporu, Holocaust, Lidice jako symbol, odsun. 9. Lata 60. XX wieku – karnawał wolności. 10. Ikonografia i mitologia roku 1968. Jan Palach. 11. Wokół czeskiego underground: Egon Bondy, Ivan „Magor” Jirous, The Plastic people of the universe, pokolenie wokół Revolver Revue. 12. Fenomen działek, chałup i chat w czeskiej kulturze nowoczesnej. 13. Czeska nowa fala filmowa na tle europejskiej kinematografii. 14. Obraz czeskiej i czechosłowackiej popkultury np. czechosłowackie serialie komediowe, obyczajowe i kryminalne. 15. Mistyfikacja w kulturze czeskiej. Przypadek m.in. Divadla Járy Cimrmana

29.	Rynek pracy	Prawa i obowiązki pracownicze. Pracobiorca-pracodawca - wzajemne zobowiązania. Status zatrudnienia (typy umów o pracę, sposoby rekrutacji i zatrudniania pracowników). Zobowiązania społeczne pracodawców: formalne, deklarowane, dodatkowe (niematerialne). Elementy psychologii zarządzania i psychologii pracy. Typologia i status organizacji na rynku pracy (sektor publiczny, korporacyjny, trzeci sektor na rynku pracy). Trening kompetencji miękkich potrzebnych na współczesnym rynku pracy (budowanie wizerunku własnego, kandydat do pracy i jego marka, kompetencje konwersatoryjne). Zasady tworzenia i rozwoju różnych form przedsiębiorczości.
30.	Drugi język słowiański 1	<u>Język rosyjski</u> : 1. Informacje bazowe – umożliwiające stworzenie szkieletu, na podstawie którego będą budowane przyszłe wypowiedzi ustne; 2. Alfabet rosyjski; 3. Rzeczownik – odmiana przez przypadki (ogólny zarys); 4. Przymiotniki twar- i miękko tematowe – odmiana przez przypadki (ogólny zarys); 5. Zaimki osobowe, wskazujące i dzierżawcze – odmiana przez przypadki (ogólny zarys); 6. Czasownik – I i II koniugacja (ogólny zarys); 7. Dane personalne: narodowość, obywatelstwo, stan cywilny. Konstrukcje: Кому сколько лет; кого как зовут; 8. Podstawowe zwroty etykiety językowej podczas zawierania znajomości, spotkania, korespondencji (formy adresatywne, użycie form imienia ojcowskiego - tzw. <i>отчество</i>); 9. Rodzina. Określanie stopnia pokrewieństwa; 10. Zawody oraz miejsca pracy członków rodziny. Rzeczowniki <i>мать, дочь</i> . Konstrukcje: У кого есть <i>кто?, что</i> ; 11. Dom. podstawowy sprzęt domowy i techniczny; 12. Mieszkanie (rozkład, umeblowanie, urządzenie własnego pokoju). Opis okolicy. Konstrukcja: Где ты живёшь? Какая у тебя квартира? <u>Język chorwacki</u> : 1. Podstawowe informacje o Chorwacji i języku chorwackim: wymowa, alfabet. Podstawowe zwroty; 2. Zainteresowania. Nazwy narodowości. Jazda taksówką; 3. Relacje rodzinne, przedstawianie swojej rodziny. Dzierżawczość. Orientacja w przestrzeni; 4. Kolory. Opisywanie przedmiotów i ludzi; 5. Rezerwowanie pokoju w hotelu. Pytanie o drogę; 6. Rezerwowanie pokoju w hotelu. Pytanie o drogę; 7. Sytuacje komunikacyjne na lotnisku i w kantorze wymiany walut. Wyrażanie woli; 8. Relacje przestrzenne (cel ruchu) i czasowe. Sytuacje komunikacyjne w agencji turystycznej; 9. Zamawianie jedzenia i picia. Nazywanie rodzajów żywności. Nawyki żywieniowe. <u>Język macedoński</u> : 1. Alfabet i wymowa. 2. Poznajemy się. Podstawowe zwroty. 3. Mój typowy dzień – czas teraźniejszy. 4. Zaimki wskazujące. 5. Moja rodzina. 6. Opis. Kolory. 7. Rodzajnik. 8. Czas wolny.
31.	PNJCz – fonetyka 4	1. Akcent w zdaniu a wyrazy nieakcentowane. Akcent poboczny; 2. Intonacja; 3. Podstawy czeskiej ortografii (graficzna a dźwiękowa forma wyrazów); 4. Wymowa w czeskim języku oficjalnym a potocznym; 5. Asymilacje spółgłoskowe.
32.	PNJCz – leksyka 4	1. Wyposażenie mieszkania, nazwy urządzeń technicznych. Określanie piętra. Miejsce zamieszkania. Opis najbliższej okolicy; 2. Poszukiwanie i wynajmowanie mieszkania; 3. Przygotowanie posiłków, przepisy kulinarne. Jadłospis na szczególne okazje; 4. Restauracja, stołówka, kawiarnia, bar. Zamawianie posiłków; 5. Moda. Style ubierania się; 6. Praca; 7. Zdrowie i choroby; 7. Cechy charakteru i osobowości. Wygląd zewnętrzny; 8. Orientacja w mieście; 9. Usługi pocztowe. Telefon. Etykieta rozmowy telefonicznej; 10. Wielkanoc; 11. Korzystanie z różnych rodzajów zakładów usługowych; 12. Media.
33.	PNJCz – gramatyka funkcjonalna 4	1. Deklinacja rzeczowników wg wzoru <i>turista i soudce</i> . Liczebniki. Narzędnik liczby pojedynczej i mnogiej (przyimki łączące się z Narzędnikiem, rekcja czasownika z Narzędnikiem, zaimki w Narzędniku); 2. Przysłówki. Przysłówki miejsca. Przymiotniki. Deklinacja części ciała: <i>oči ruce, nohy</i> . Konstrukcje językowe z Biernikiem; 3. Stopniowanie przymiotników. Przymiotniki dzierżawcze. Zaimek przymiotny <i>který,</i>

		<p>która, które. Konstrukcje językowe z Dopełniaczem; 4. Stopniowanie przysłówków. Deklinacja rzeczowników wg wzoru muzeum, centrum. Przymiotniki dzierżawcze w liczbie mnogiej. Konstrukcje językowe z Miejscownikiem; Strona bierna zwrotna. Strona bierna opisowa. Spójniki. Konstrukcje językowe z Celownikiem, konstrukcje językowe z Narzędnikiem.</p>
34.	PNJCz – praca z tekstem 4	<p>1. Moda; 2. Praca i zatrudnienie; 3. Zdrowie i choroba; 4. Charakterystyka postaci; 5. W mieście.</p>
35.	Gramatyka współczesnego języka czeskiego (morfologia) 4 - wykład	<p>1. Zagadnienia ogólne, morfologiczna struktura wyrazów wobec ich odmiany; 2. Morfonologia - alternacje, ich funkcje gramatyczne i pozagramatyczne; 3. Fleksja - zagadnienia ogólne, kategorie morfologiczne języka czeskiego; 4. Paradygmat fleksyjny rzeczownika; formy synkretyczne; klasyfikacja fleksyjna; 5. Dystrybucja końcówek w odmianie rzeczowników męskich. Norma, innowacje; 6. Dystrybucja końcówek w odmianie rzecz. żeńskich i nijakich. Norma, innowacje; 7. Przymiotnik. Paradygmat i jego tendencje rozwojowe; 8. Osobliwości fleksji zaimków; 9. Paradygmaty liczebnikowe; 10. Czasownik – tematy; paradygmat fleksyjny; podział na klasy i wzory; 11. Formy syntetyczne i analityczne; 12. Formy nieokreślone. (Kategoria aspektu z perspektywy fleksji); 13. Innowacje w odmianie czasowników czeskich; 14. Nieodmienne części mowy; 15. Czeszczyzna jako język fleksyjny.</p>
36.	Gramatyka współczesnego języka czeskiego (morfologia) - ćwiczenia	<p>1. Morfemy semantyczne i funkcjonalne, temat i końcówka; 2. Temat. Alternacja jako wykładnik formy gramatycznej wyrazu. Temat rozszerzony i supletywny; 3. Kategorie imienne. Analiza fleksyjna form deklinacyjnych; 4. Rzeczownik - podział na klasy i wzory; 5. Formy przypadkowe - końcówki synkretyczne, oboczne i uniwersalne; 6. Przymiotniki - zakres użycia form imiennych i zaimkowych, końcówki literackie i substandardowe; 7. Typy odmian zaimkowych, tematy supletywne, formy równoległe; 8. Liczebniki, swoistość odmian, formy synkretyczne, odmiana liczebników złożonych; 9. Ćwiczenia utrwalające; 10. Kolokwium – deklinacja; 11. Tematy czasownikowe. Podział na klasy koniugacyjne i wzory; 12. Analiza fleksyjna form koniugacyjnych; 13. Oboczności syntetycznych form odmiany czasowników; 14. Formy analityczne, imiesłowy; 15. Kolokwium - morfonologia, koniugacja.</p>
37.	Historia literatury czeskiej 3 - wykład	<p>Zapoznanie z rozwojem literatury czeskiej od wybuchu I wojny światowej przez okres międzywojenny aż do lat pięćdziesiątych.</p>
38.	Historia literatury czeskiej 3 - ćwiczenia	<p>1. Literatura niemiecka na ziemiach czeskich; 2. Neoklasycyzm w literaturze czeskiej pierwszej połowy XX w.; 3. Twórczość Jaroslava Seiferta - od poezji proletariackiej i miłosnej po echa II wojny światowej; 4. Czeska międzywojenna powieść psychologiczna; 5. Egon Hostovský – problem tożsamości jednostki i walki z antysemityzmem; 6. Czeska awangarda literacka: Literární skupina i Devětsil; 7. Karel Teige - przedstawiciel czeskiego surrealizmu pierwszej połowy XX wieku; 8. Jaroslav Hašek a „szwejkowszczyzna”; 9. Poetyzm i surrealizm Vítězslava Nezvala; 10. Motywy ekspresjonistyczne i surrealistyczne czeskiej prozy okresu międzywojennego; 11. Utopijne i antyutopijne wizje przyszłości, fantastyka naukowa. Twórczość braci Čapkův; 12. Jiří Orten - egzystencjalizm lat 40-tych.</p>
39.	Realoznawstwo	<p>1. Geografia. Charakterystyka ziem czeskich: położenie, ukształtowanie powierzchni, parki narodowe; 2. Ludność. Struktura społeczna, mniejszości narodowe; 3. Ekonomia. Bogactwa mineralne i przemysł; 4. System polityczny i partie polityczne. Symbole państwa czeskiego; 5. Praga – metropolia i stolica kraju; 6. Kalendarz. Święta państwowe i religijne; 7. Wyznania religijne i kościoły; 8. Sposoby spędzania wolnego czasu (zwłaszcza sport i turystyka).</p>

40.	Gramatyka SCS	Wiadomości ogólne o języku staro-cerkiewno-słowiańskim; alfabety słowiańskie; zabytki kanonu scs. Fonetyka: system samogłoskowy; system spółgłoskowy. Fleksja imienna; fleksja czasownikowa.
41.	Drugi język słowiański 2	<p><u>Język rosyjski</u>: 1. Człowiek: wygląd zewnętrzny (w zakresie podstawowym). Konstrukcja: На кого ты похож?; Какие у них волосы, глаза ...?; 2. Nazwy przedmiotów codziennego użytku (ubranie, obuwie, czynności codzienne). Konstrukcja: Что ты делаешь дома?; 3. Człowiek: cechy charakteru (w zakresie podstawowym). Konstrukcja: Что ты любишь делать?; 4. Mój przyjaciel. Konstrukcja: С кем ты дружишь?; 5. Moje urodziny. Nazwy miesięcy, określanie daty. Konstrukcja: Какое сегодня число? Когда у тебя день рождения?; 6. Szkoła. Uczelnia (w zakresie podstawowym). Rzeczowniki: тема, программа; Konstrukcja: Чем ты занимаешься? Что ты изучаешь?; 7. Praca (nazwy zawodów i miejsc pracy). Konstrukcja: Работать кем, быть кем?, стать кем?); 8. Kontynuacja nauki w zakresie poprawnego użycia rzeczownika, przymiotnika, zaimka, przysłówka, liczebnika i czasownika.</p> <p><u>Język chorwacki</u>: 1. Kupowanie odzieży i obuwia. Nazywanie części odzieży. Style ubierania; 2. Wyrażanie lokacji w przestrzeni. Opis przestrzeni wewnętrznej. Rozmowa telefoniczna. Ogłoszenia; 3. Opowiadanie o przeszłości (czas przeszły <i>perfekt</i>). Wyrażanie stanów emocjonalnych; 4. Wyrażanie kierunku ruchu w przestrzeni zewnętrznej. Opowiadanie o planach. 5. Prognoza pogody; 6. Kupowanie prezentów – argumentowanie wyboru przedmiotów. Sytuacje komunikacyjne na pocztce; 7. Modele edukacyjne – opowiadanie o swoim przebiegu edukacji. Planowanie przyszłości. Rozmowa kwalifikacyjna. Życiorys. Opisywanie swojego dnia; 8. Wyrażanie własnego stanowiska. Wyrażanie wątpliwości. Posługiwanie się prospektami turystycznymi.</p> <p><u>Język macedoński</u>: 1. Mój dom – opis mieszkania. 2. Zdania egzystencjalne. Czasownik има. 3. Miasto. Pytania o drogę. 4. Jedzenie i napoje. Kuchnia macedońska. 5. Restauracja. 6. Zakupy. 7. Liczebniki główne i porządkowe. Daty i godziny. 8. Zdania warunkowe.</p>
42.	PNJCz – leksyka 5	1. Języki świata. Nauka języków. Narodowości; 2. Komunikacja międzyludzka; 3. Kariera; 4. Sport i zawody sportowe; 5. Kultura, teatr; 6. Szkolnictwo i edukacja.
43.	PNJCz – gramatyka funkcjonalna 5	1. Koniugacja czasowników. 2. Aspekt; 3. Czas przeszły; 4. Rzadsze typy deklinacyjne; 5. Tryb rozkazujący; 6. Rzeczowniki odprzymiotnikowe; 7. Przedrostki czasownikowe; 8. Doklinacja oči, uši, ruce, nohy, kolena, ramena, prsa, dva, oba; 9. Pisownia: y /ý oraz i/í, stosowanie dużych i małych liter.
44.	PNJCz – praca z tekstem 5	1. Języki obce; 2. Uczenie się; 3. Komunikacja międzyludzka; 4. Planowanie kariery; 5. Między niebem a ziemią.
45.	Gramatyka historyczna	1. Przedmiot i zadania gramatyki historycznej i historii języka. Metody i źródła; 2. Historyczne, geograficzne i gramatyczne wyznaczniki wyodrębnienia się czeszczyzny. Periodyzacja dziejów języka czeskiego; 3. Rozwój pisma. Archaizmy gramatyczne i leksykalne; 4. Fonetyka i fonologia. Zmiany w okresie praczeskim (rozwój ps. jerów i sonantów, powstanie czeskiego iloczasu, depalatalizacja praczeska, wariantywny system samogłosek, opozycja miękkości i twardości w systemie spółgłoskowym; 5. Wokalizm staroczeski. Przegłosy samogłoskowe, dyftongizacje, monoftongizacje); 6. Konsonantyzm staroczeski (spirantyzacja g, dyspalatalizacje, jotacja, zmiany konsonantyzmu pod wpływem zapożyczeń); 7. Ćwiczenia tekstowe, powtórzenie; 8. Fonetyka staroczeska – kolokwium. 9. Innowacje średnioczeskie w zakresie fonetyki. 10. Fleksja. Rozwój deklinacji rzeczownikowych, dziedzictwo prasłowiańskie (rozwój selektywnej kategorii rodzaju, zanik ps. klas deklinacyjnych, ps. pozostałości we fleksji stczes.). 11. Rozwój deklinacji przymiotnikowych, osobliwości rozwojowe deklinacji zaimkowej (relikty ps. typów deklinacji imiennych, rozwój

		końcówek deklinacji złożonych, zaimki). 12. Klasy koniugacyjne, dziedzictwo prasłowiańskie. Przyczyny zmian w systemie klas koniug., rozwój kategorii czasu, trybu i aspektu, kategoria liczby). 13. Staroczeskie czasy przeszłe. Formy niefinitywne. Ćwiczenia tekstowe, powtórzenie, sprawdzian. 14. Innowacje średnioczeskie w zakresie fleksji. 15. Słowotwórstwo i składnia. Ogólna charakterystyka rozwoju.
46.	Historia literatury czeskiej 4 - wykład	Wykład ma zapoznać z rozwojem literatury czeskiej 1950/89. Ze względu na ograniczenia czasowe, studenci mogą wybrać zgodnie ze swoimi zainteresowaniami zadania specjalizujące (np.: literatura 50., 60. lat XX w., okres normalizacji lat 70., specyfika literatury lat 80. XX w., literatura w drugim obiegu i literatura czeska emigracyjna, kwestia politycznie konformistycznej literatury) oraz profil danego autora lub grupy autorów współczesnych do końca lat 80-tych z przerywnikiem periodycznym w tym etapu 1989 r., jego głównych autorów oraz dzieł, czasopism i wydawnictw.
47.	Historia literatury czeskiej - ćwiczenia	Literatura czeska po II wojnie światowej – rekonosans. 1. Sytuacja czeskiego środowiska literackiego pod koniec wojny. Ofiary wojny wśród pisarzy. Emigranci. Pisarze wobec nowej rzeczywistości; 2. Temat: wojna – konteksty: świadectwo wojny w poezji. Poezja pokolenia wojennego w wydaniach powojennych. Poeci wobec doświadczeń wojny; 3. Zwycięski Luty i socrealizm – sytuacja polityczna po II wojnie światowej a literatura. Czystki i represje w obozie władzy. Kongres Kultury Narodowej i ideologizacja literatury. Cenzura i tworzenie nowego kanonu; 4. Poza oficjalnym obiegiem. Represje wobec niepokornych pisarzy. Sytuacja literatury katolickiej, emigracja polityczna; 5. „Totalny realizm” i literatura dnia codziennego. Pisarze na „emigracji wewnętrznej”; 6. Odwilż i reinterpretacja. Odejście od stalinizmu w literaturze. Pierwsze rewizje kanonu literackiego. Powroty „zapomnianych” klasyków i przedstawicieli awangardy; 7. Poeci odwilży. Poeci starszej generacji i młodszego pokolenia. Zmiana estetyki. Poeci „Května”; 8. Proza: Wojna bez bohaterstwa. Od Otčenáška do Škvoreckiego; 9. Lata sześćdziesiąte – nowy kanon literacki: pisarze przywrócenie, spóźnione debiuty. Polemiki, wpływy, manifesty. Spór o awangardę i tradycję literacką. Czasopisma; 10. Lata sześćdziesiąte – poezja Złoty wiek poezji czeskiej. Wpływ Halasa i Grupy 42. Erotyka i poezja intymna i egzystencjalna. Eksperymenty formalne; 11. Lata sześćdziesiąte: proza. Poza ideologią. Kundera – Klima – Hrabal. Nowa proza o wojnie i Holokauście; 12. Lata sześćdziesiąte: dramat. Rozkwit czeskiego teatru. Małe teatry. Semafor i Divadlo na Zábradlí. Teatr absurdu. Dramaturgia czeska; 13. 1968 rok i normalizacja – nowa epoka w kulturze i popkulturze. Postawy ludzi kultury wobec czystek normalizacyjnych i deklaracji Karty 77. Losy pisarzy niepokornych. Trzy kręgi literatury: reżimowa – dysydencka – underground; 14. Poza systemem: samizdat, tamizdat, drugi obieg. Wydawnictwa emigracyjne i nielegalne publikacje krajowe. Rola J. Škvoreckiego. Współpraca wydawnicza z opozycją polską; 15. Underground. Od Bondyego do Jachyma Topola. Inspiracje i twórcy. Czasopisma. Kultura w poprzek sporu politycznego. Underground a dysydenci. Od undergroundu do postmodernizmu.
48.	Gramatyka współczesnego języka czeskiego (składnia) - wykład	1. Zdanie. Relacje formalne i znaczeniowe. 2. Składniki i ich połączenia. Grupy współrzędne i podrzędne. 3. Walencja, schematy składniowe. 4. Semantyka zdania. Znaczenia predykatów, role semantyczne. 5. Wyznaczanie, modalne komponenty zdania. 6. Formy gramatyczne orzeczenia i podmiotu. 7. Formy gramatyczne dopełnienia. 8. Rodzaje i formy okoliczników. 9. Rodzaje i formy przydawek. 10. Określniki akcesoryjne i ich typowe realizacje. 11. Pojęcie i klasyfikacje zdań złożonych. 10. Zdania współrzędnie złożone. 12. Zdania podrzędnie złożone – klasyfikacja formalna i semantyczna. 13. Zdania podrzędnie złożone intensjonalne i względne. 13. Adwierbialne typy zdań podrzędnie złożonych. 14. Funkcja komunikatywna, modyfikacje wypowiedzi. 15. Uwarunkowania szyku wyrazów w zdaniach czeskich.

49.	Gramatyka współczesnego języka czeskiego (składnia) - ćwiczenia	1. Składniki zdania, części mowy a części zdania. Analiza zdania pojedynczego; 2. Stosunki syntaktyczne, modalność; 3. Typy znaczeniowe i formy gramatyczne orzeczenia; 4. Formy gramatyczne podmiotu; 5. Rodzaje przydawek i ich formy gramatyczne; 6. Rodzaje okoliczników i ich formy gramatyczne; 7. Analiza zdania pojedynczego – ćwiczenia utrwalające; 8. Kolokwium; 9. Wykrywanie schematów zdaniowych; 10. Rozwijanie zdań pojedynczych – analiza; 11. Analiza zdań współrzędnie złożonych; 12. Analiza zdań podrzędnie złożonych; 13. Ćwiczenia utrwalające – analiza zdania złożonego; 14. Kolokwium; 15. Modyfikacje wypowiedzi w praktyce.
50.	Seminarium licencjackie (językoznawstwo) 1	1.Zapoznanie się z techniką pisania pracy naukowej (licencjackiej) i obowiązującymi procedurami dyplomowania; 2.Pogłębianie wiedzy na wybrany temat; 3.Doskonalenie umiejętności językowych w zakresie języka czeskiego oraz umiejętności przygotowywania prac pisemnych w języku czeskim, prezentowania w formie pisemnej i ustnej wyników swojej pracy badawczej.
51.	Seminarium licencjackie (literaturoznawstwo) 1	1.Zapoznanie się z techniką pisania pracy naukowej (licencjackiej) i obowiązującymi procedurami dyplomowania; 2.Pogłębianie wiedzy na wybrany temat; 3. Doskonalenie umiejętności językowych w zakresie języka czeskiego oraz umiejętności przygotowywania prac pisemnych w języku czeskim, prezentowania w formie pisemnej i ustnej wyników swojej pracy badawczej.
52.	Drugi język słowiański 3	<u>Język rosyjski</u> : 1-2. Organizacja pracy. Prezentacja siebie i rodziny. CV (podawanie informacji o: wieku, miejscu zamieszkania, narodowości, wykształceniu, zawodzie, członkach rodziny). 3-4. Mój dzień. Grafik zajęć i czynności w ciągu dnia (plan zajęć, określanie godziny, nazwy posiłków, nazwy dni tygodnia, użycie czasowników w czasie teraźniejszym, określanie pór dnia (przysłówki czasu: утром, днем, вечером, ночью), użycie liczebników głównych). 5-6. Mój dom (rodzaje domów, pomieszczenia, przedmioty w domu, określanie pięter (użycie liczebników porządkowych) użycie przymiotników, nazwy kolorów, opis pokoju). 7-8. Obowiązki domowe (użycie konstrukcji wyrażającej konieczność /мне надо + bezokolicznikowa forma czasownika/, nazwy dni tygodnia /utrwalenie/, użycie czasowników w formie czasu przyszłego /я помою посуду/, wyrażanie częstotliwości). 9-10-11. Moje plany (użycie czasowników w formie dokonanej i niedokonanej, wyrażanie częstotliwości /utrwalenie/, określanie niepełnych godzin /użycie przyimków, użycie liczebników porządkowych/). 12-13. Orientacja w mieście (infrastruktura miasta, środki transportu, czasowniki ruchu, przysłówki miejsca i ruchu). 14. Kultura (święta bożonarodzeniowe i noworoczne, tradycje kultury rosyjskiej). 15. Zajęcia powtórkowe i zaliczeniowe. <u>Język chorwacki</u> : Czas teraźniejszy – zdania twierdzące, pytające i przeczące. Czas przeszły – zdania twierdzące, pytające i przeczące. Czas przyszły zdania twierdzące, pytające i przeczące. Deklinacja rzeczowników. Opisywanie weekendu. Wyrażanie opinii na temat obejrzanego filmu. Planowanie wycieczki i wakacji. Oferta turystyczna. Zwyczaje świąteczne w Chorwacji. Opowiadanie o sobie – opisywanie swojego pochodzenia, wykształcenia i umiejętności. Wymienianie doświadczeń. Opisywanie dnia. Wyrażanie opinii o Chorwacji i języku chorwackim. Podobieństwa i różnice kulturowe. Jakość życia: życie w Chorwacji, problemy, nawyki życiowe. Liczebniki: pieniądze, kantor walut, miara czasu. Liczenie, płacenie, wyrażanie danych statystycznych i innych danych liczbowych. <u>Język macedoński</u> : 1. Plany. Czas przyszły. 2. Hotel, dworzec, lotnisko. 3. Opis osoby. Przymiotniki, ubrania, zawody. 4. Pory roku i pogoda. 5. Czas przeszły określony dokonany. 6. Czas przeszły określony niedokonany. 7. Zainteresowania i hobby. 8. Tryb rozkazujący.
53.	PNJCz – leksyka 6	1. Mieszkamy razem. Obcokrajowiec w rodzinie; 2. Ochrona środowiska, styl życia; 3. Stosunki międzyludzkie, pomoc, akcje charytatywne; 4. Mądrość ludowa; 5. Wiadomości, przestępczość.

54.	PNJCz – gramatyka funkcjonalna 6	1. Deklinacja rzeczowników pochodzenia obcego; 2. Partykuły i wykrzyknienia; 3. Deklinacja všichni, všechny, všechna; 4. Zdania jednocłonowe; 5. Przysłówki; 6. Pluralia tantum; 7. Deklinacja liczebników; 8. Szyk zdania; 9. Zaimki; 10. Rzeczowniki odczasownikowe; 11. Zasady pisowni: mě, mně, myšlník i dywiz w zdaniu, s/z, wyrażenia przysłówkowe.
55.	PNJCz – praca z tekstem 6	1. Kultura; 2. Jesteśmy różni – żyjemy razem; 3. Środowisko naturalne; 4. Styl życia; 5. Pomagamy sobie.
56.	Drugi język słowiański 4	<u>Język rosyjski</u> : 1. Żywnienie: Posiłki w domu i poza domem jadłospis, restauracja – zamawianie potraw, zapłata. Czasowniki: есть, пить; 2. Ulubione potrawy i napoje; 3. Typowe dania kuchni rosyjskiej; 4. Pory roku. Pogoda. Stopniowanie przymiotników i przysłówków; 5. Czas wolny: na co dzień, wakacje, ferie zimowe; 6. Rozrywki; 7. Kontynuacja nauki w zakresie poprawnego użycia rzeczownika, przymiotnika, zaimka, liczebnika, czasownika. <u>Język chorwacki</u> : Czas teraźniejszy – zdania twierdzące, pytające i przeczące. Czas przeszły – zdania twierdzące, pytające i przeczące. Czas przyszły zdania twierdzące, pytające i przeczące. Deklinacja rzeczowników. Stopniowanie przymiotników. Opisywanie stanu zdrowia. Wizyta u lekarza. Hobby i wolny czas. Wyrażanie uczuć i skłonności. Rozmawianie o tematach abstrakcyjnych. Wyrażanie żądania i odmawianie. Rozmawianie o planach, pragnieniach i możliwościach. Atrakcje turystyczne Chorwacji. Wyrażanie opinii o Chorwacji i języku chorwackim. Podobieństwa i różnice kulturowe. Jakość życia: życie w Chorwacji, problemy, nawyki życiowe. <u>Język macedoński</u> : 1. Ciało. Zdrowie. Wizyta u lekarza. 2. Emocje. 3. Stopniowanie przymiotników. 4. Szukanie pracy. Rozmowa kwalifikacyjna. Czas przeszły nieokreślony. 5. Podróżowanie. 6. Święta (zwyczaje, tradycje, życzenia, zaproszenia) 7. Tryb przypuszczający. 8. Inne formy czasu przeszłego.
57.	Seminarium licencjackie (językoznawstwo) 2	1. Wdrażanie i doskonalenie techniki pisania pracy naukowej (licencjackiej); 2. Pogłębianie wiedzy na wybrany temat; 3. Doskonalenie umiejętności językowych w zakresie języka czeskiego oraz umiejętności przygotowywania prac pisemnych w języku czeskim; 4. Prezentowanie w formie pisemnej i ustnej wyników swojej pracy badawczej.
58.	Seminarium licencjackie (literaturoznawstwo) 2	1. Wdrażanie i doskonalenie techniki pisania pracy naukowej (licencjackiej); 2. Pogłębianie wiedzy na wybrany temat; 3. Doskonalenie umiejętności językowych w zakresie języka czeskiego oraz umiejętności przygotowywania prac pisemnych w języku czeskim; 4. Prezentowanie w formie pisemnej i ustnej wyników swojej pracy badawczej.
59.	Zajęcia ograniczonego wyboru	Student wybiera przedmiot z aktualnej oferty zajęć realizujących treści programowe z zakresu dziejów i tendencji rozwoju literatury powszechnej; wybranych problemów, teorii i terminów językoznawczych, metod analizy dzieła literackiego od przełomu antypozytywistycznego do czasów najnowszych oraz metod stosowanych w badaniach, a także rozwoju współczesnego języka chorwackiego, czeskiego, rosyjskiego i ukraińskiego.
60.	Zajęcia opcyjne	Student wybiera przedmiot z oferty zajęć realizujących treści programowe z zakresu historii, literatury, języka oraz kultury Chorwacji i pozostałych krajów postjugosłowiańskich, a także Rosji i Ukrainy oraz wybrane zagadnienia związane z geografiami i realiami społeczno-politycznymi w tych krajach.

PROGRAM STUDIÓW

I ROK STUDIÓW - SEMESTR I						
L.p.	Nazwa przedmiotu	O/F	Forma zajęć	Liczba godzin	Punkty ETCS	Forma zaliczenia
PRZEDMIOTY OBOWIĄZKOWE						
1	PNJCz – fonetyka 1	O	Ćw.	30	2	O
2	PNJCz – leksyka 1	O	Ćw.	30	2	O
3	PNJCz – gramatyka funkcjonalna 1	O	Ćw.	60	4	O
4	PNJCz – praca z tekstem 1	O	Ćw.	30	2	O
5	Historia Czech 1	O	W	30	3	E
6	Wstęp do językoznawstwa	O	K	30	2	O
7	Literaturoznawstwo w teorii i praktyce 1	O	K	30	2	O
8	Etyka pracy naukowej	O	K	15	1	O
9	Szkolenie wstępne w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy oraz ochrony przeciwpożarowej	O	e- learning	4	0	Zal.
PRZEDMIOTY DO WYBORU						
10	Język obcy nowożytny	O	L	60	#	O
11	Zajęcia ograniczonego wyboru*	F	W	15	3	E
12	Zajęcia ograniczonego wyboru**	F	W	30	3	E
13	Zajęcia opcyjne***	F	W/K	30	3	O
RAZEM				394	27	

^ PNJCz – skrót od Praktyczna Nauka Języka Czeskiego.

*Student wybiera przedmiot z bloku zajęć literaturoznawczych z aktualnej oferty zajęć ograniczonego wyboru.

**Student wybiera przedmiot z bloku zajęć językoznawczych z aktualnej oferty zajęć ograniczonego wyboru.

***Student wybiera przedmiot z aktualnej oferty zajęć opcyjnych.

Rozliczenie punktów ECTS za język obcy nowożytny następuje w VI semestrze. Warunkiem ukończenia lektoratu i uzyskania 12 punktów ECTS jest zdanie egzaminu z wybranego języka obcego co najmniej na poziomie B1. Semestr VI uznaje się za ostateczny termin przystąpienia do egzaminu.

^^ Student w ciągu 6 semestrów powinien zdobyć min. 5 punktów ECTS z zajęć realizujących treści nauk społecznych („Realizacja” i „Rynek pracy”). Dodatkowe niezbędne punkty student uzyskuje zaliczając właściwy przedmiot z aktualnej oferty zajęć ograniczonego wyboru/opcyjnych.

I ROK STUDIÓW - SEMESTR II

L.p.	Nazwa przedmiotu	O/F	Forma zajęć	Liczba godzin	Punkty ETCS	Forma zaliczenia
PRZEDMIOTY OBOWIĄZKOWE						
1	PNJCz – fonetyka 2	O	Ćw.	30	2	O
2	PNJCz – leksyka 2	O	Ćw.	30	3	E
3	PNJCz – gramatyka funkcjonalna 2	O	Ćw.	60	5	E
4	PNJCz – praca z tekstem 2	O	Ćw.	30	3	E
5	Wstęp do filologii słowiańskiej	O	K	30	2	O
6	Literaturoznawstwo w teorii i praktyce 2	O	K	30	2	O
7	Gramatyka współczesnego języka czeskiego 1 (fonetyka i fonologia)	O	W	15	2	E
8	Gramatyka współczesnego języka czeskiego 1 (fonetyka i fonologia)	O	Ćw.	30	2	O
9	Historia literatury czeskiej 1	O	W	15	2	O
10	Historia literatury czeskiej 1	O	Ćw.	30	2	O
11	Historia Czech 2	O	W	30	3	E
PRZEDMIOTY DO WYBORU						
12	Język obcy nowożytny	O	L	60		O
13	Zajęcia ograniczonego wyboru*	F	W	15	3	O
14	Zajęcia ograniczonego wyboru**	F	W/K	30	2	O
RAZEM				435	33	

*Student wybiera przedmiot z bloku zajęć literaturoznawczych z aktualnej oferty zajęć ograniczonego wyboru.

**Student wybiera przedmiot z aktualnej oferty zajęć realizujących treści nauk społecznych.

II ROK STUDIÓW - SEMESTR III						
L.p.	Nazwa przedmiotu	O/F	Forma zajęć	Liczba godzin	Punkty ETCS	Forma zaliczenia
PRZEDMIOTY OBOWIĄZKOWE						
1	PNJCz – fonetyka 3	O	Ćw.	30	2	O

2	PNJCz – leksyka 3	O	Ćw.	30	2	O
3	PNJCz – gramatyka funkcjonalna 3	O	Ćw.	30	2	O
4	PNJCz – praca z tekstem 3	O	Ćw.	30	2	O
5	Gramatyka współczesnego języka czeskiego 2 (leksykologia i słowotwórstwo)	O	W	15	2	E
6	Gramatyka współczesnego języka czeskiego 2 (leksykologia i słowotwórstwo)	O	Ćw.	30	2	O
7	Historia literatury czeskiej 2	O	W	15	2	E
8	Historia literatury czeskiej 2	O	Ćw.	30	2	O
9	Wiedza o kulturze Czech	O	W	30	3	E
10	Rynek pracy*	O	K	15	1	O
PRZEDMIOTY DO WYBORU						
11	Język obcy nowożytny	O	L	60		O
12	Drugi język słowiański 1	F	Ćw.	30	2	O
13	Zajęcia ograniczonego wyboru**	F	W	15	2	O
14	Zajęcia opcyjne**	F	W/K	45	5	O
RAZEM				405	29	

* Przedmiot realizuje treści nauk społecznych.

**Student wybiera przedmiot z bloku zajęć literaturoznawczych z aktualnej oferty zajęć ograniczonego wyboru

**Student wybiera dwa przedmioty z aktualnej oferty zajęć opcyjnych.

II ROK STUDIÓW - SEMESTR IV						
L.p.	Nazwa przedmiotu	O/F	Forma zajęć	Liczba godzin	Punkty ETCS	Forma zaliczenia
PRZEDMIOTY OBOWIĄZKOWE						
1	PNJCz – fonetyka 4	O	Ćw.	30	2	O
2	PNJCz – leksyka 4	O	Ćw.	30	3	E
3	PNJCz – gramatyka funkcjonalna 4	O	Ćw.	30	3	E

4	PNJCz – praca z tekstem 4	O	Ćw.	30	2	O
5	Gramatyka współczesnego języka czeskiego 3 (morfologia)	O	W	15	2	E
6	Gramatyka współczesnego języka czeskiego 3 (morfologia)	O	Ćw.	30	2	O
7	Historia literatury czeskiej 3	O	W	15	2	O
8	Historia literatury czeskiej 3	O	Ćw.	30	2	O
9	Realioznawstwo*	O	W	30	3	E
10	Gramatyka SCS	O	W	30	3	E
PRZEDMIOTY DO WYBORU						
11	Drugi język słowiański 2	F	Ćw.	30	2	O
12	Zajęcia ograniczonego wyboru**	F	W	15	2	O
13	Zajęcia opcyjne	F	W/K	30	3	O
14	Wychowanie fizyczne	O		30	0	
RAZEM				375	31	

* Przedmiot realizuje treści nauk społecznych.

**Student wybiera przedmiot z bloku zajęć językoznawczych z aktualnej oferty zajęć ograniczonego wyboru.

*** Student wybiera przedmiot z aktualnej oferty zajęć opcyjnych.

III ROK STUDIÓW - SEMESTR V						
L.p.	Nazwa przedmiotu	O/F	Forma zajęć	Liczba godzin	Punkty ETCS	Forma zaliczenia
PRZEDMIOTY OBOWIĄZKOWE						
1	PNJCz – leksyka 5	O	Ćw.	30	2	O
2	PNJCz – gramatyka funkcjonalna 5	O	Ćw.	30	2	O
3	PNJCz – praca z tekstem 5	O	Ćw.	30	2	O
4	Gramatyka historyczna	O	Ćw.	30	2	O
5	Historia literatury czeskiej 4	O	W	15	3	E

6	Historia literatury czeskiej 4	O	Ćw.	30	2	O
7	Gramatyka współczesnego języka czeskiego 4 (składnia)	O	W	15	3	E
8	Gramatyka współczesnego języka czeskiego 4 (składnia)	O	Ćw.	30	2	O
PRZEDMIOTY DO WYBORU						
9	Seminarium licencjackie 1	F	K	30	6	O
10	Drugi język słowiański 3	F	Ćw.	30	2	O
11	Zajęcia ograniczonego wyboru*	F	W	15	2	O
12	Wychowanie fizyczne	O		30	0	
RAZEM				315	28	

*Student wybiera przedmiot z bloku zajęć językoznawczych z oferty na dany rok akademicki

III ROK STUDIÓW - SEMESTR VI						
L.p.	Nazwa przedmiotu	O/F	Forma zajęć	Liczba godzin	Punkty ETCS	Forma zaliczenia
PRZEDMIOTY OBOWIĄZKOWE						
1	PNJCz – leksyka 6	O	Ćw.	30	3	E
2	PNJCz – gramatyka funkcjonalna 6	O	Ćw.	30	3	E
3	PNJCz – praca z tekstem 6	O	Ćw.	30	3	E
PRZEDMIOTY DO WYBORU						
4	Język obcy nowożytny*	O	L		12	E
5	Drugi język słowiański 4	F	Ćw.	30	2	O
6	Seminarium licencjackie 2	F	S	30	7	O
7	Zajęcia ograniczonego wyboru	F	W	15	2	O
RAZEM				165	32	

*Student zdaje w SPNJO egzamin z języka obcego nowożytnego na poziomie co najmniej B1

Łączna liczba godzin: 2089
Łączna liczba punktów ECTS: 180

Wskaźniki ECTS	
Liczba punktów ECTS niezbędna do uzyskania kwalifikacji	180
Łączna liczba punktów ECTS, które student musi uzyskać na zajęciach wymagających bezpośredniego udziału nauczycieli akademickich	180
Liczba punktów ECTS, którą student musi uzyskać w ramach zajęć z dziedziny nauk humanistycznych i nauk społecznych	min. 5
Liczba punktów ECTS, którą student musi uzyskać w ramach zajęć z języka obcego	12
Liczba punktów ECTS, którą student musi uzyskać realizując moduły kształcenia na zajęciach ogólnouczelnianych (lektoraty, moduły związane z przygotowaniem do zawodu nauczyciela)	12 + 8*
Wymiar praktyki zawodowej i liczba punktów ECTS przypisanych praktykom określonym w programie kształcenia	nie dotyczy
Procentowy udział liczby punktów ECTS dla programu przyporządkowanego do więcej niż jednego obszaru kształcenia. Liczba punktów ECTS za przedmioty realizujące treści nauk społecznych: 5	Językoznawstwo (67 %) Literaturoznawstwo (33 %)
Procentowy udział poszczególnych dyscyplin, do których odnoszą się efekty uczenia się. Suma udziałów musi być równa 100%	Językoznawstwo (52 %) Literaturoznawstwo (48 %)

* Studenci cudzoziemcy dodatkowo zdobywają 8 punktów ECTS za lektorat języka polskiego